

nister fordrev Tingets Tid med. Derimod var der et enkelt Tal, som den højtærede Minister nu fremførte som et nyt Tal, og som jeg derfor har Grund til at sige et Ord om. Den højtærede Minister sagde, at efter de Oplysninger, som nu forelaa for ham, maatte han regne med, at man i det indeværende Finansaar vilde bruge til de to militære Ministerier 57 Mill. Kr. Ja, det er jo altsaa allerede 2 Mill. Kr. lavere end det, der blev opført, efter at vi havde paavist, at Beløbet var alt for højt anslaaet, og efter at det var lykkedes os at faa det nogle Millioner ned i Forhold til det, man oprindeligt regnede med. Men dernæst antager jeg, at der i de 57 Millioner indgaar et Par Millioner til ekstraordinære Udgifter til Styrken i Sønderjylland, som slet ikke er optaget paa Budgettet. Forudsat, at den Formodning er rigtig, er vi nede paa omkring 54 Mill. Kr., og de staar overfor de 64—65 Mill. Kr., man har opført paa det Budget, som har dannet Grundlaget for Folkeforbundets Opgørelser. Men dertil kommer, at selv dette Tal, 54 Mill. Kr., som ordinære Udgifter til de to militære Ministerier for indeværende Finansaar er man kommet til ved at regne med et højere Prisniveau end det, der har været lagt til Grund ved Beregningen af det Budget, som den højtærede Minister har opstillet for det kommende Finansaar. Naar der tages fornødent Hensyn dertil, kommer vi ned paa omkring de 50 Mill. Kr., som jeg hele Tiden har sagt. Endelig sagde saa den højtærede Minister, at trods Protesten vilde dette Lovforslag nok blive gennemført. Det er jeg ogsaa tilbøjelig til at tro. Jeg tror, at gode Grunde og forstandige Betragtninger er spildt overfor de to Partier, som har slaaet sig sammen om dette, i hvert Tilfælde med Hensyn til de væsentligste af de Punkter, der findes i Lovforslaget. Men jeg haaber dog, at Samarbejdet imellem dem ikke maa være af en saadan Karakter, at alle Medlemmer er bundet til hver enkelt Paragraf, der findes i dette Forslag i dens nuværende Skikkelse, men at der maa blive Plads for en rolig Forhandling i det kommende Udvalg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Det, der er Kærnen i de Forhandlinger, der her føres, er Spørgsmaalet om, hvorvidt det af Hensyn til de vedtagne Militærlove er nødvendigt at vedtage § 4 i det foreliggende Lovforslag, hvor-

efter der i de kommende 10 Aar aarlig skal anvendes 3 Mill. Kr. til nyt Materiel. Naar Venstres ærede Ordfører (I. A. Hansen) erklærer, at det er nødvendigt at have denne Paragraf, for at en Opposition ikke fremtidig skal kunne hindre Flertallet i at faa de Penge, de skal bruge, er det jo i den Grad at stille Forholdene paa Hovedet, at jeg aldrig har hørt noget tilsvarende. Det, der er Tale om, er, at hvis denne Paragraf vedtages af Flertallet her, saa vil et nyt Flertal efter næste Valg ikke kunne komme bortderfra, fordi Landstinget kan hindre, at man kommer bort fra denne Bestemmelse. Det vil sige, at man vil binde en fremtidig Rigsdag til at anvende Penge, imod hvad et eventuelt Vælgerflertal maatte ønske. Det er det, vi skal til at forhandle om, hvorvidt det virkelig er nødvendigt at faa denne Paragraf gennemført. Et Flertal i Folketinget vil altid ved Bevillinger paa Finansloven kunne faa alle de Midler, som det maatte ønske, til Materiel til Hæren, det kan ikke bestrides. Men ved at vedtage dette kan man binde et fremtidigt Flertal i Kraft af det Flertal, der staar imod det i Landstinget.

Den højtærede Forsvarsminister svarede ikke paa, om han kunde tænke sig igen at komme ind paa at specificere Udgifterne paa Forsvarsministeriets Budget, saaledes som det har været Tilfældet lige til i Aar, eller om han mener, den Ordning skal bibeholdes, at Ministeren skal have frie Hænder til at administrere de store Bevillinger, her er Tale om. Jeg vilde sætte Pris paa at faa en Udtalelse herom.

Naar den højtærede Forsvarsminister i en Henvendelse til det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, at naar det ærede Medlem talte, saa sad Socialdemokraterne og de Radikale og var saa glade, et Bevis paa Samstemning, saa tror jeg dog, at den højtærede Minister her er kommet lovlig langt ud. Alle ved, at i Militærspørgsmaalet staar Socialdemokrater og det ærede Medlem Hr. Holstein saa langt fra hinanden, som vel tænkes kan, idet det ærede Medlem er Modstander af det vedtagne Militærforlig, fordi det efter hans Mening byder alt for lidt, medens vi Socialdemokrater staar som Modstandere af det, fordi det byder alt for meget. Naar der siges, at vi er saa glade, naar det ærede Medlem Hr. Holstein taler, saa vil jeg sige, at det hænder virkelig ogsaa, at jeg er glad, naar de Konservatives ærede Ordfører Hr. Pürschel taler. Jeg synes, det er en Fornøjelse alene det at se paa ham, og jeg indrømmer ogsaa, at det mange Gange er en ren Nydelse at høre det ærede Medlem Hr. Holstein tale. Men at lægge den Betydning deri, at vi